

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Michala Jantoše a soudce Mgr. Bc. Vojtěcha Dědka a soudkyně JUDr. Markéty Fialové ve věci

žalobce: **P. N.**
t. č. ve výkonu trestu odnětí svobody ve Věznici Bělušice
B. 66, X B.

proti
žalovanému: **Ministerstvo spravedlnosti**
sídlem Vyšehradská 16, 128 10 Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 4. 2024, č. j. MSP-353/2024-OSV-OSV/2,
ve věci neposkytnutí informací,

takto:

- I. Rozhodnutí Ministerstva spravedlnosti ze dne 29. 4. 2024, č. j. MSP-353/2024-OSV-OSV/2, **se ruší** a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

- Žalobce se dne 4. 4. 2024 obrátil podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen „InfZ“) na Okresní soud v Olomouci s požadavkem na poskytnutí následující informace: „*výtisku screenshotu samo33V formuláře (výpis historie výstupního dokumentu) pro opatření ustanovující obhájce z 10. 11. 2009 pod sp. zn. 0 Nt 1846/2009 (JUDr. Aleš Vašků) a sdělení č. j. tohoto opatření (na něm uvedeno není).*“

2. Okresní soud v Olomouci (dále také jen jak „povinný subjekt“) odmítl žádost rozhodnutím ze dne 10. 4. 2024, č. j. 0 119/2024, podle § 15 odst. 1 ve spojení s § 11a InfZ. V rozhodnutí uvedl, že účel InfZ spočívá ve sledování záležitostí veřejného zájmu, nikoli v zájmu jednotlivce v jeho vlastních záležitostech. Nesleduje-li postup žadatele účel zákona, jedná se o zneužití práva. Žalobce se na povinný subjekt opakovaně obrací s žádostmi, které se týkají pouze jeho osobních záležitostí (povinný subjekt uvedl demonstrativní výčet žalobcem podaných žádostí), jejichž účelem rozhodně není přispět k diskusi o věcech veřejného zájmu. Nadto povinný subjekt uvedl, že v minulosti přistoupil odmítnutí žádosti žalobce z totožných důvodů (sp. zn. 0 Si 212/2023), kterou požadoval totožné informace jako v nyní projednávané věci. Žalobce proti rozhodnutí o odmítnutí nepodal odvolání a toto nabylo právní moci. Stejně postupoval povinný subjekt i u žádosti žalobce ze dne 9. 8. 2023. Z obsahu jeho současné žádosti je zřejmé, že žalobce je nespokojen s postupy povinného subjektu, které učinil v minulosti jako věcně a místně příslušný soud v přípravném řízení. Měl-li však žalobce pochybnosti o postupu soudu v jiných řízeních, měl tyto námítky vznést. Žádost o informace nemůže sloužit k nápravě rozhodnutí vydaných v jiných řízeních.
3. Žalobce proti rozhodnutí povinného subjektu brojil odvoláním, které žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl. Žalovaný uvedl, že povinný subjekt přistoupil správně k odmítnutí informace podle § 11a InfZ z důvodu, že žalobci byla stejná informace v minulosti již poskytnuta (odst. 31 rozhodnutí). Nad rámec důvodu pro odmítnutí uvedl, že pouhá skutečnost, že žadatel podává velké množství žádostí o informace sama o sobě neznámá, že by jeho žádosti nemělo být vyhověno.
4. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení napadeného rozhodnutí. Namítá, že motivace žadatele k podání žádosti není pro posouzení věci podstatná (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 5. 2008, č. j. 8 As 57/2006-67). Namítl, že informace mu nebyla v minulosti poskytnuta, jak tvrdí správní orgány. Ze strany žalobce se rovněž nejedná o zneužití práva. Povinný subjekt odmítl informaci poskytnout opakovaně, ačkoliv v minulosti obdobné informace poskytl. Tím porušil svou vlastní správní praxi. Navrhl proto zrušení správních rozhodnutí a domáhá se toho, aby soud nařídil povinnému subjektu požadovanou informaci vydat.
5. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout a odkázal na argumentaci uvedenou v napadeném rozhodnutí.
6. Žalobce v replice poukázal na to, že od povinného subjektu v minulosti obdržel žádané informace k jinému opatření (sp. zn. 0 Si 253/2021) a je proto zarážející, že nyní stejné informace k jinému opatření povinný subjekt odmítá poskytnout. Jeho postup porušuje zásadu jednotnosti a předvídatelnosti správních rozhodování. Navíc, pokud k poskytnutí informací došlo i u jiných povinných subjektů.
7. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů dle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Dospěl k závěru, že je třeba napadené rozhodnutí zrušit bez jednání pro vady řízení ve smyslu § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s., neboť skutkový stav, který vzal žalovaný za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění.

8. Podle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. platí, že soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění.
9. V projednávané věci žalobce požádal povinný subjekt o informaci: „*výtisku screenshotu samo33V formuláře (výpis historie výstupního dokumentu) pro opatření ustanovující obhájce z 10. 11. 2009 pod sp. zn. 0 Nt 1846/2009 (JUDr. Aleš Vašků) a sdělení č.j. tohoto opatření (na něm uvedeno není).*“ Povinný subjekt žádost odmítl podle § 15 odst. 1 ve spojení s § 11a InfZ z důvodu, že se v případě žádosti žalobce jedná o zneužití práva a postup žalobce nesleduje účel zákona. Povinný subjekt uvedl, že již v minulosti v případě žádosti žalobce přistoupil k odmítnutí z totožných důvodů, ve kterých žalobce požadoval totožné informace. Proti rozhodnutí o odmítnutí žalobce odvoláním nebrojil. Stejně postupoval povinný subjekt i u žádosti žalobce ze dne 9. 8. 2023. Jinými slovy, povinný subjekt odmítl projednávanou žádost žalobce, neboť ten již v minulosti o totožné informace žádal a nebyly mu poskytnuty, proti čemuž se nebránil. Jeho další žádost, nyní projednávaná, je proto podle povinného subjektu zneužitím práva, které nepoživá ochrany.
10. Žalovaný v napadeném rozhodnutí postup povinného subjektu aproboval a odvolání žalobce zamítl. Založil však svůj závěr na zcela jiném odůvodnění. Žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že povinný subjekt přistoupil správně k odmítnutí informace podle § 11a InfZ z důvodu, že žalobci byla stejná informace v minulosti již poskytnuta (odst. 31 rozhodnutí). Skutečnost, že žalobci byla v minulosti totožná informace poskytnuta, však nemá oporu jednak v odůvodnění rozhodnutí povinného subjektu, jednak ani ve spisovém materiálu. Povinný subjekt nepřistoupil k odmítnutí žádosti o informace z důvodu, že by tato byla již v minulosti poskytnuta (tj. žalobce žádal o informaci, kterou již v minulosti obdržel), ale proto, že se jedná o opakovanou žádost v totožné věci. Předchozí žádost však byla rovněž povinným subjektem odmítnuta. Tvrdí-li proto žalovaný v napadeném rozhodnutí, že žádosti o informace, konkrétně „*výtisku screenshotu samo33V formuláře (výpis historie výstupního dokumentu) pro opatření ustanovující obhájce z 10. 11. 2009 pod sp. zn. 0 Nt 1846/2009 (JUDr. Aleš Vašků) a sdělení č.j. tohoto opatření (na něm uvedeno není),*“ bylo v minulosti vyhověno a žalobce požadovanou informaci obdržel, nemá jeho odůvodnění oporu ve spisovém materiálu.
11. Vada, spočívající v tom, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, nemá ve výše uvedeném rozsahu oporu ve správním spise a činí rozhodnutí nepřezkoumatelným, je důvodem, proč soud zruší napadené rozhodnutí podle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. Za tohoto stavu se soud již nezabýval ostatními žalobními námitkami.
12. Krajský soud nepřistoupil k vydání informačního příkazu dle § 16 odst. 6 InfZ, protože postup dle tohoto ustanovení přichází v úvahu teprve tehdy, je-li rozhodnutí o odepření informace přezkoumatelné (srov. rozsudek NSS ze dne 17. 4. 2020, č. j. 5 As 170/2019-30, č. 4020/2020 Sb. NSS, odst. 40). V nyní řešené věci soud napadené rozhodnutí zrušil z důvodu, že zjištěný skutkový stav nemá oporu ve spisu, tj. z důvodu nepřezkoumatelnosti skutkových zjištění.
13. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle zásady úspěchu ve věci ve smyslu § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce byl ve sporu zcela úspěšný, proto mu vzniklo právo

na náhradu nákladů řízení. Jelikož se práva na náhradu nákladů řízení výslovně vzdal, soud mu ji nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu.

Olomouc 29. dubna 2025

JUDr. Michal Jantoš v. r.
předseda senátu